

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 8099/2022
06.07.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Драгане Миросављевић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД, сви из ..., чији су заједнички пуномоћници Наташа Мијаљевић и Јовица Мијаљевић, адвокати из ..., против туженог Града Новог Пазара, кога заступа Градско правобранилаштво, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 651/22 од 15.03.2022. године, у седници од 06.07.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 651/22 од 15.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару П 37/20 од 19.01.2022. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужилаца и тужени је обавезан да им на име фактичког изузећа катастарских парцела .. и .. сваком од тужилаца исплати по 1.178.938,30 динара са законском затезном каматом од 19.01.2022. године до исплате. Ставом другим изреке тужени је обавезан да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 619.546,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 651/22 од 15.03.2022. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против другостене пресуде, заступник туженог је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП. Ревизијом туженог указује се на погрешну примену члана 10. Закона о јавној својини и члана 2. Закона о путевима, као и члана 42. Закона о експропријацији, али се не указује на законске разлоге за изузетну дозвољеност ревизије. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 28.02.2020. године, а вредност предмета спора је по 1.178.938,30 динара за сваког од тужилаца.

Будући да тужиоци у овој парници нису јединствени супарничари, у смислу члана 210. ЗПП, и да вредност предмета спора ни за једног од тужилаца очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, као ревизијског цензуса из члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић